MEXIC II

Se cunosc controversele și discuțiile determinate de condițiile neobișnuite — altitudinea de 2 240 m — în care se vor desfășura întrecerile din cadrul J.O. de vară.

Acum cînd mai sînt numai 116 zile pînă la startul întrecerilor olimpice, cînd specialiștii și-au spus cuvîntul, nu a rămas decît să se confirme ipotezele și rezultatele studiilor, cercetărilor și experiența acumulată în ultimii ani.

Făcînd o retrospectivă a acestei perioade, vedem că problema altitudinii a constituit obiectul unor dispute științifice și pseudoștiințifice ; de la părerea că organizarea unor competiții de nivelul celor olimpice, la altitudinea de 2 240 m, constituie un pericol pentru sănătatea sportivilor și pînă la concluzia că o astfel de altitudine nu constituie nici un obstacol și că, de fapt, se va concura ca și la ses, este un drum mult prea lung, ambele extreme fiind greșite.

Oamenii de știință, antrenorii, medicii și sportivii din multe țări, imediat după J.O. din 1964, au privit cu multă seriozitate această problemă și au trecut la fapte pentru a descoperi tainele pregătirii pentru concursurile la altitudine.

După multe căutări, după multe zile petrecute în laboratoare și pe terenurile de sport, după ce sute de sportivi au concurat sub privirile specialiștilor, s-a concluzionat că buna prezentare în competițiile J.O. nu va depinde, în principal, de problema altitudinii, dar că adaptarea la aceste condiții nu trebuie, în nici un caz, tratată cu ușurință dar nici supraestimată.

În contextul pregătirilor pentru J.O. federațiile și specialiștii noștri, în primul rînd antrenorii loturilor olimpice, s-au preocupat de antrenarea la altitudine a sportivilor români, căutînd să se lămurească asupra efectelor acesteia în condițiile efortului specific. Astfel au fost efectuate unele studii pe platoul Bucegilor, la Babele și Piatra Arsă, la concursurile preolimpice din Mexic (1965, 1966 și 1967), din străinătate (Font Romeu — Franța, Belmeken — Bulgaria și Erevan — U.R.S.S.), unde există condiții naturale, pe care noi nu le avem pentru pregătirea anumitor ramuri sportive, canotaj, ciclism, atletism etc.).

În plus C.N.E.F.S., Ministerul Sănătății și C.O.R. au facilitat efectuarea unui util schimb de experiență a specialiștilor și antrenorilor noștri, cu cei din străinătate. Un număr de 24 medici, cercetători, antrenori și tehnicieni au participat la diverse congrese, simpozioane sau conferințe științifice internaționale, în cadrul cărora s-au dezbătut diferite probleme privind lucrul la altitudine. În țara noastră au fost invitați specialiștii din U.R.S.S., R.F.G., Franța, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia și R.D.G., cu care s-au purtat discuții fructuoase. Secțiunea de documentare al C.N.E.F.S. a editat o lucrare specială cu cele mai interesante materiale publicate în revistele și publicațiile științifice din străinătate, care a fost pusă la dispoziția antrenorilor, medicilor și tehnicienilor noștri.

Toate aceste acțiuni au contribuit la lămurirea unor aspecte ale adaptării organismului sportivilor la efortul cel-l necesită participarea în competițiile la altitudine, dîndu-se indicații practice pentru antrenori și medici. În mod concret s-a stabilit că, pentru o adaptare eficientă sportivii trebuie să efectueze în Mexic un stagiu de circa 18—21 zile, înaintea primului lor start, avînd însă o pregătire prealabilă la altitudine. Antrenorii s-au clarificat și asupra metodologiei antrenamentului în timpul pregătirii la altitudine. S-a constatat, astfel, că sportivii cu o stare perfectă de sănătate, bine antrenați și într-o formă sportivă superioară se pot adapta ușor în perioada respectivă de stagiu la altitudine și că pot obține rezultate la valoarea lor reală. Performanțele obținute anul trecut în Mexic la concursurile preolimpice de Viorica Viscopoleanu, Șerban Ioan, Marcel Roșca, Gheorghe Florescu, ca și de alți sportivi, sînt pe deplin edificatoare. Cei care au însă focare de infecție sau alte stări patologice sau cei care nu prezintă o formă sportivă corespunzătoare la ora J.O. nu vor putea invoca scuza că altitudinea a fost cauza insucceselor lor.

Necesitatea pregătirii la altitudine înaintea plecării spre Mexic a ridicat probleme destul de serioase, întrucît trebuia găsit locul adecvat unei astfel de pregătiri.

Multe țări europene și-au căutat astfel de locuri. In Franța s-a amenajat o bază sportivă la Font Romeu (1 800—1 900 m altitudine), în Elveția la St. Moritz, în Bulgaria la Belmeken, în U.R.S.S. la Tzakazor etc.

In țara noastră, locul cel mai potrivit a fost găsit la Piatra Arsă pe Platoul Bucegilor unde, la sfîrșitul anului 1967, a fost dată în folosință o sală pentru pregătirea sportivilor de la lupte, box, scrimă, haltere, precum și pentru pregătirea fizică a sportivilor de la alte ramuri. A fost nivelat un teren pentru atletism și a fost mărit spațiul de cazare la cabana Piatra Arsă. Nu a fost găsit însă un lac la altitudine corespunzător pentru pregătirea sportivilor de la caiac-canoe și canotaj.

O parte din candidații olimpici de la ramurile de sport care nu au condiții de pregătire la altitudine în țară, au făcut acest lucru în străinătate. Este programat, de asemenea, să se efectueze încă un stagiu în vară (lotul olimpic de canotaj se găsește în prezent pe lacul de la Bouillouses, lîngă Font Romeu).

La Piatra Arsă și la Babele, chiar înainte de a se fi amenajat sala, în corturi mari sau pe un ring acoperit cu o prelată, încă din 1965, o serie de sportivi români au efectuat pregătire la altitudine. Astfel, în 1965, un număr de 31 de sportivi, antrenori și medici au fost la Piatra Arsă și la Babele, în 1966 — 124 persoane, în 1967 — 108 sportivi, iar în 1968, pînă în momentul de față, 176 persoane. Începînd din 1965, lotul de box a fost anual în pregătire la altitudine la Piatra Arsă, iar anul acesta a făcut un stagiu în iarnă, urmînd ca pînă la plecarea la Mexic să mai efectueze două stagii; loturile de lupte și de scrimă au fost la Piatra Arsă din 1966, iar anul acesta au făcut un stagiu în ianuarie și vor mai efectua, scrima două perioade, și luptele o perioadă. Au mai fost la Piatra Arsă lotul de haltere și o parte dintre atleți. In perioadele cînd nu au lucrat specific, au mai efectuat asemenea antrenamente și sportivi din loturile de înot, sărituri, tir și canotaj.

Interesante au fost concluziile unor oameni de știință străini și ale specialiștilor și antrenorilor români. Ei au constatat că după o perioadă de pregătire la altitudine, în stare de hipoxie, participînd la concursuri la ses, sportivii respectivi s-au simțit bine, organismul lor a dat un randament mai mare, iar rezultatele au fost mai bune. Ca urmare, în viitor, baza de la Piatra Arsă, înaintea unor mari competiții sau pe parcursul ciclului anual de pregătire, va fi utilizată din plin.

Platoul Bucegilor, locurile din împrejurimile cabanei Piatra Arsă oferă condiții excelente pentru practicarea schiului iarna și chiar primăvara. Din acest motiv o serie de loturi și-au programat acolo anumite perioade de pregătire fizică în aer liber în timpul iernii, iar federația de schi a folosit spațiul de cazare respectiv pentru taberele loturilor naționale de fond. Cabana este folosită din plin în vacanțele de iarnă și primăvară ale elevilor și studenților.

Revenind la pregătirea în condiții de altitudine a loturilor olimpice pentru J.O. de la Mexic subliniem eforturile federațiilor sportive, precum și răspunderea cu care antrenorii și medicii au privit și privesc această problemă, căutînd găsirea unor soluții adecvate pentru rezolvarea ei în cele mai bune condițiuni. Aceasta nu înseamnă că, în pregătirea la altitudine a sportivilor români, totul a decurs așa cum ar fi trebuit. In această direcție semnalăm întîrzierea cu care a fost amenajată sala de la Piatra Arsă : faptul că, cu greu, s-au putut programa mai multe perioade de pregătire la altitudine a loturilor olimpice, calendarul competițional nepermițînd acest lucru. Federațiile au întîmpinat greutăți în a asigura ca întreg lotul olimpic să efectueze un stagiu de pregătire la altitudine, unii sportivi avînd de făcut față unor probleme personale (școală, serviciu etc.). Nici oamenii de știință, specialiștii și antrenorii n-au rezolvat pînă la capăt toate problemele pregătirii la altitudine, unele dintre ele fiind lămurite cu întîrziere, iar o parte dintre sportivi n-au fost încă testați pentru a se vedea gradul lor de adaptare la altitudine.

Cu toate aceste lipsuri și greutăți apreciem că, respectîndu-se indicațiile medico-biologice și îndrumările tehnice aprobate de federații și biroul C.N.E.F.S., pregătirea la altitudine a sportivilor români se va desfășura în mod corespunzător și nu va constitui un obstacol de netrecut.

prof. Anghel VRABIE
secretar general al C.O.R.

SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

OLIMPICII *în vizită la* sportul

POVESTEA PĂSĂRII PHÖNIX

Ziariștii mexicani, pe care i-am însoțit recent într-o vizită prin țară, între multele însemnări pe care și le-au făcut despre România și despre sportul nostru, au notat-o și pe aceea că la Grenoble, Beatrice Hustiu a fost cea mai tînără concurentă a Jocurilor de iarnă și că, la Ciudad de Mexico, Lia Manoliu își va aniversa cea de-a cincea sa participare olimpică ! Dacă în privința patinajului artistic istoria J.O. mai consemnează și alte exemple de precocitate sportivă (Sonja Henie și-a făcut debutul olimpic la 12 ani), în schimb cazul Liei Manoliu este cu totul singular pentru concursurile atletice.

Cinci olimpiade consecutive — două decenii de activitate sportivă la un nivel superior, care să justifice participarea la suprema competiție a atletismului — cu o pildă de seriozitate, conștiinciozitate în muncă, pasiune nestrămurită, dacă vreți — cu un act de eroism !

★

După recordul de 56,97 m care a marcat, la Tokio, vîrful cel mai înalt al unei cariere sportive începute cu 22 de ani în urmă și o nouă medalie de bronz la acea „Olimpiadă a recordurilor", au urmat trei sezoane în care cifrele performanțelor Liei au scăzut vertiginos. Sfîrșitul ?!... Nu puțini au fost cei care au apreciat ca atare graficul descendent al rezultatelor acestei atlete și printr-o nefericită inspirație au corelat aceste cifre cu anii de sport, cu anii de viață ai acesteia. În anul 1967, an hotărîtor pentru marea bătălie olimpică, Lia Manoliu n-a izbutit să-și îndeplinească standardul de selecție în lotul de candidați pentru Mexic și a fost scoasă din circuitul obișnuit al valorilor.

— E faptul care m-a afectat cel mai mult, *spune Lia*, dar iar eu, dimpotrivă, mă aflam în regres. Am găsit însă puterea să continui, să lupt cu mine, cu prejudecățile. Am găsit mulți ochi care m-au privit în față, care m-au îndemnat să încerc, care m-au ajutat să înving oboseala și să-mi asum riscurile care, totodată, mi-a redeșteptat ambiții de care nici măcar eu nu mă mai credeam în stare. Mi-am amintit în acele zile de cumpănă de povestea pasării Phönix și, fără pretenții, dar cu multă ambiție m-am apucat de lucru, poate mai serios ca oricînd altă dată în viața mea. Simțeam că mai pot fi în stare să fac ceva deosebit, deși realitatea de fiecare zi îmi arăta că pierdusem contactul cu cele din frunte. Cu recordul de la Tokio obținusem al 9-lea rezultat din istoria aruncării discului, în vremea în care recordul lumii era doar de 59,29 m. În 1967 acest record a trecut de 61 de metri

● **S-a născut la 25.4.1932. Înălțime 1,78 cm, greutate 85 kg. Inginer electrotehnică. Căsătorită cu Mihai Ralea, fost recordman național la greutate și disc. Face parte din clubul Metalul București. Maestră emerită a sportului din 1964. A început să practice sportul în 1946 (baschet și tenis de masă).**
● **Recordmană republicană : 57,34 m, Constanța 8.6.1968.**
● **Campioană națională : 1952 (40,43 m), 1953 (42,82m), 1954 (44,00 m), 1955 (42,96 m), 1956 (45,08 m), 1960 (49,83 m), 1962 (48,90 m), 1963 (53,03 m), 1964 (53,51 m), 1966 (52,28 m).**
● **Campioană balcanică : 1958 (46,46 m), 1959 (49,31 m), 1960 (52,09 m), 1962 (51,66 m), 1963 (53,00 m).**
● **Campioană internațională a României : 1953 (43,88 m), 1954 (45,57 m), 1961 (53,06 m).**
● **Participări la C.E. : 1954 (VII — 43,86 m), 1962 (în calificări 45,02 m), 1966 (în calificări 49,44 m).**
● **Participări la J.O. : 1952 (VI — 42,65 m), 1956 (IX — 43,90 m), 1960 (III — 52,36 m), 1964 (III — 56,97 m)**
● **Evoluția rezultatelor sale :**

1949	37,03 m	1956	47,24 m	1963	54,23 m
1950	41,44 m	1957	45,80 m	1964	56,97 m
1951	41,15 m	1958	47,28 m	1965	51,48 m
1952	43,68 m	1959	49,88 m	1966	53,76 m
1953	42,38 m	1960	53,21 m	1967	51,66 m
1954	45,96 m	1961	54,29 m	1968	57,34 m
1955	46,02 m	1962	53,18 m		

performanței pentru a cincea Olimpiadă.

★

După o intensă pregătire de iarnă, în cadrul căreia halterele au avut un rol predominant, a urmat lucrul în aer liber și apoi primele concursuri. În cele 8 de pînă acum, nici unul n-a fost încheiat cu mai puțin de 53,50 m, adică mai mult decît rezultatele maxime din două din cele trei sezoane care au succedat J.O. În această privință șirul acestor rezultate este mai mult decît edificator : 20. IV. București 53,54 m (I), 4. V. Brașov 54,80 m (I), 11. V. Cluj 55,88 m (I), 22. V. Merano 55,32 m (I), 26. V. București 56,16 (I), 28. V. București 56,10 m (I), 1. VI. Sofia 53,78 m (II), 7. VI. Constanța 57,34 m (I) — nou record.

— Și, totuși, am prea puține concursuri în acest an ! Dacă aș avea posibilitatea aș concura chiar și de două-trei ori pe săptămînă. Dar cum asemenea întreceri lipsesc din calendarul oficial, sînt nevoită să concurez la... antrenamente, ceea ce, evident, este cu totul altceva. (N.R. : La unul dintre ultimele antrenamente Lia Manoliu a avut serii de aruncări între 58 și 60 de metri !).

★

Dintre amintirile recente cele mai puternice, sînt cele de la deplasarea făcută în Italia. „Am plecat singură de la București. Apoi, Roma, Milano și în finalul călătoriei Merano. Nu m-a așteptat nimeni nicăieri pe drum și abia de m-am putut descurca după mulți kilometri de alergătură de la aeroport la gară și prin oraș, în căutarea organizatorilor. Cînd am reușit să-mi rezolv totul eram frîntă de oboseală și nu mai speram că voi putea obține un rezultat mai acătări. Am cîștigat, totuși, cu 55,32 m și apoi povestea a continuat. N-aveam bani să mă descurc și am fost nevoită să petrec o noapte în sala de așteptare a gării din Verona, mai înainte de a reveni acasă. În București, chiar a doua zi am cerut să concurez și am obținut 56,16 m, dar, din neglijența unui arbitru, am ratat o aruncare record. Au urmat alte concursuri, între care și cel de la Sofia, pe care l-am pierdut. Eram prea sigură de record și... Am plecat din Bulgaria chiar în noaptea aceea ca să vin în București să mă pregătesc pentru meciul cu Kölnul, de la Constanța. De data aceasta am izbutit. Pînă la Mexic am credința că voi putea realiza mai mult, dar pentru așa ceva am nevoie de concursuri, cît mai multe concursuri".

Romeo VILARA

FIȘIER OLIMPIC

PISTOL VITEZA

1.	I. Zapedzki (Polonia)	597 p.
2.	L. Falta (Cehoslovacia)	595 p.
3.	K. Kubo (Japonia)	594 p.
	M. ROȘCA (ROMÂNIA)	594 p.
5.	R. Suleimanov (U.R.S.S.)	593 p.
	I. TRIPȘA (ROMÂNIA)	593 p.
	I. Vaszi (Ungaria)	593 p.
	U. Amicosante (Italia)	593 p.
	I. Bakalov (U.R.S.S.)	593 p.
	L. Pinnig (R. D. Germană)	593 p.
	V. Hurt (Cehoslovacia)	593 p.
	S. Kun (Ungaria)	593 p.

800 M FEMEI

2:01,1	Vera Nikolic (Iugoslavia)	
2:04,6	Karin Burneleit (R.D.G.)	
2:04,9	Paola Pigni (Italia)	
2:05,2	ILEANA SILAI (ROMÂNIA)	
2:05,4 y	Sylvia Potts (N. Zeelandă)	
2:05,5	Barbara Wieck (R.D.G.)	
2:05,7 y	Gabriela Stewart (N. Zeelandă)	
2:05,9	Maria Gommers (Olanda)	
2:06,0	Gunhild Hoffmeister (R.D.G.)	
2:06,1	Gertrud Schmidt (R.D.G.)	

y = rezultat obținut în cursa de 880 yarzi (804,67 m) din care s-au scăzut 0,8 secunde.

Cei patru candidați olimpici și unul din noile „Finn" uri, semnificativ... botezat : NOROC
Foto : A. NEAGU

CU PATRU LUNI ÎNAINTEA MARELUI EXAMEN

Zilele trecute, a avut loc o ședință organizată de biroul C.N.E.F.S. cu privire la stadiul de pregătire a lotului olimpic de tir.

In informarea prezentată de antrenorul emerit Petre Cișmigiu, s-a arătat că pentru ultimul an de pregătire preolimpică, instruirea a început de la 1 decembrie 1967, ea fiind împărțită, pînă la 10 iunie, în cinci etape. În general, s-a apreciat că pregătirile s-au desfășurat conform planului elaborat inițial, iar stadiul lor se încadrează în prevederile făcute de la început. Excepție de la îndeplinirea obiectivelor au făcut, în anumite perioade, sportivii studenți (program redus, nu au beneficiat de odihnă). De asemenea, din cauza ocupațiilor profesionale, taleriștii Ion Dumitrescu și Ștefan Popovici nu au putut urma întregul program de antrenament.

Hotărîrea biroului F.R.T. de a pregăti concomitent și în aceleași condiții lotul olimpic și cel republican s-a dovedit bună deoarece, de pildă, trăgătorii Bratu (pistol liber), Caban și Șandor, din lotul republican, au înregistrat progrese substanțiale. Ținînd seama de criteriile stabilite în planul de pregătire, evoluția sportivilor se prezintă astfel : **I. Olărescu** și **Șt. Caban** sînt constanți la valori superioare la 3 x 40 f. La aceeași probă, **N. Rotaru**, deși cu rezultate mari, manifestă unele inconstanțe. O situație asemănătoare are și **Gh. Vasilescu**. **M. Ferecatu** : bun la 60 f culcat, inconstant la 3 x 40 f. **N. Bratu** : constant la o valoare superioară ; **L. Giușcă** : este în revenire după accidentul suferit la umăr ; **G. Maghiar** : constant la nivel mediu ; **V. Atanasiu** : tehnic, el este pus la punct la un nivel superior. După o evoluție modestă la început, s-a comportat foarte bine la ultimul concurs ; **I. Tripșa** : constant cu rezultate de valoare, fără a atinge însă posibilitățile lui maxime ; **M. Roșca** : fiind student, a lucrat cu un volum mai redus. Nu este încă pus la punct tehnic. Cu o pregătire completă el are mari posibilități ; **Gh. Florescu** : are la activ unele rezultate bune fără a se ridica la un nivel superior ; **Șt. Popovici** : a marcat anul acesta un salt de constanță la un nivel destul de bun. Poate realiza rezultate valoroase dacă are posibilități corespunzătoare de pregătire ; **I. Dumitrescu** : cu excepția unui rezultat bun, la începutul anului, celelalte sînt modeste. Este prea ocupat profesional și nu se poate pregăti așa cum trebuie — ceea ce a influențat rezultatele ; **Gh. Sencovici** : are rezultate modeste în acest an. Fiind student, nu s-a putut pregăti corespunzător. Cu o pregătire adecvată are perspective ; **I. Albescu** : unele rezultate bune dar cu mari fluctuații.

Se consideră că sportivii Olărescu, Caban, Rotaru, Ferecatu, Vasilescu, Bratu, Giușcă, Atanasiu, Tripșa, Roșca, Florescu, Popovici, Sencovici au perspective pentru J.O.

În ceea ce privește activitatea personală, antrenorul P. Cișmigiu a spus că, uneori, el s-a axat mai mult pe problemele administrative ale federației decît asupra celor de pregătire. Apoi, el a apreciat că vechiul birou federal nu s-a interesat de antrenamentele loturilor reprezentative.

În cuvîntul lor, o serie de vorbitori au insistat asupra importanței pregătirilor viitoare, a antrenamentelor la altitudine. În concluzie, tov. **A. Alexe** — președintele C.N.E.F.S. — a spus că : există un spirit sănătos de întrecere, o bună mobilizare printre sportivi și că ea va trebui menținută ; federația era și este datoare să facă totul pentru a asigura cele mai bune condiții de pregătire taleriștilor Popovici și Dumitrescu ; biroul federal trebuie să-și concentreze activitatea în special asupra pregătirilor olimpice ; în lot să nu fie menținute decît elemente cu perspectivă ; nu-și poate explica neinvitarea medicului lotului, tov. A. Ambruș, la această ședință și insistă pentru o colaborare mai strînsă între medic și antrenori, atrăgînd atenția ca toți factorii de răspundere să vegheze asupra stării de sănătate a sportivilor.

REP.

sportul *în vizită la* OLIMPICI

Veliștii români n-au participat niciodată la întrecerile olimpice ! De fiecare dată, însă, și mai ales înainte de J.O. din Japonia, speranțele au fost — cum se spune — mari, cît roata carului. Dar, au venit campionatele europene de la Copenhaga, reprezentanții noștri nu s-au clasat în primele zece locuri și, pe bună dreptate, au rămas acasă, privind regatele olimpice de la Enoshima pe ecranele televizoarelor.

Au trecut de atunci patru ani. Ce a

ACAPULCO — „FATA MORGANA" ?

însemnat acest timp ? Au sporit sau nu șansele veliștilor de a participa la J.O. din Mexic ? Este, oare, Acapulco o „fata morgana", cum a fost — data trecută Enoshima, sau, în sfîrșit, un țărm al împlinirii visurilor olimpice ? **Vizita noastră la Mamaia și interviul solicitat antrenorului** Gheorghe CONSTANTIN **vor da răspunsurile posibile la această oră.**

★

Înainte de toate, însă, cîteva precizări :

1. În baza aprecierilor C.O.R. iahtingul se numără în prezent printre sporturile care trebuie să confirme un anumit progres, o anumită valoare pentru a fi inclus pe lista disciplinelor la care țara noastră va fi reprezentată la J.O. din Mexic.

2. Posibila participare la Olimpiadă are în vedere numai un lot restrîns de specialiști la clasa FINN, singura la care organizatorii pun ambarcațiunile necesare la dispoziția concurenților (FINN-uri de fabricație mexicană — construite cu asistența tehnică a specialiștilor francezi și danezi — și cu vele confecționate de multiplul campion olimpic și mondial Paul Elvström).

3. Patru veliști — Petre Svoboda, Petre Purcea, Gheorghe Nicolcioiu și Eduard Enopian — **se află actualmente în pregătire, urmînd ca performanțele individuale să hotărască.**

★

— Cum și în ce condiții se desfășoară antrenamentele ? **(întrebarea este adresată antrenorului Gheorghe Constantin).**

— Cei patru „finn"-iști se pregătesc cu deosebită hărnicie : zilnic — două antrenamente. Unul din antrenamente are caracter de regată cu procedee tehnice obligatorii, celălalt — de rulaj, cu temă. Avem — după multi ani de așteptare — ambarcațiuni bune (patru FINN-uri din material plastic aduse din R. D. Germană — 2 — Franța și Danemarca).

— Ce probleme ar mai trebui rezolvate ?

— În primul rînd, posibilitatea de a face antrenamentele pe mare. Siutghiolul îndeplinește numai parțial rolul „stadionului" de care au nevoie veliștii pentru a realiza performanțe de înaltă valoare.

★

Antrenamentele sînt conduse de antrenor de pe o șalupă închiriată ÎN FIECARE ZI timp de ȘASE-ȘAPTE ORE la prețul de 60 LEI ORA ! Prin grija C.N.E.F.S. a fost excelent rezolvată o problemă mult mai grea : construirea remorcilor pentru ambarcațiuni, ceea ce în afara unei evidente eficiențe economice aduce un real sprijin muncii de pregătire deoarece pînă acum ambarcațiunile — neexistînd în număr mai mare — trebuiau trimise cu două-trei săptămîni la locul de concurs, timp în care veliștii... așteptau. Oare nu se pot găsi soluții pentru ca să nu se plătească 10—12 000 de lei în fiecare lună pentru închirierea unei șalupe ?

★

— Ce spun sportivii, ce spune antrenorul despre actualele șanse de participare la Jocurile Olimpice ?

— Gîndim toți la fel. Este o mare dorință a tuturor veliștilor, indiferent de specializare, dar — firește — în primul rînd a celor de la „FINN" ca iahtingul românesc să semneze prima sa prezență la Jocurile Olimpice. Dar, am fost cu toții de acord că pentru aceasta trebuie confirmată o anumită ascensiune

— Care este examenul preolimpic ?

— Rezultatele realizate în concursurile internaționale, dar mai ales la Balcaniada de iahting programată de la 7 august la Istanbul. Vom întîlni aici o parte din cei mai redutabili adversari, printre care Entcef **(Bulgaria),** Kakis **(Turcia),** Vasistas **(Grecia), campionul balcanic de anul trecut ș.a. Cursa pregătirilor și... speranțelor noastre olimpice va continua numai dacă vreunul din „finn"-iștii români îndeplinește baremul : clasarea în primele trei locuri. Un examen sever, dar necesar.**

★

Deci, Acapulco rămîne încă o „fata morgana" pentru veliștii români. La scurt timp după vizita noastră, cele patru FINN-uri străbăteau, purtate de vîntul litoralului, imaginarul parcurs olimpic. Poate, totuși...

Silviu FLORESCU